

A *Krudy*-név hallatára az utóbbi esztendőben többnyire a szépliteratura barátai neszettek és neszelnék fel ma is leghamarább: a félmult gavallérvilágnak, pajkos diákvirtusainak rajongói hálás szóval emlegetik azokat a hüvös félórákat, amelyekre, a *Krudy*-család poéta-tagjának jóvoltából, a családi kuriák tornácaira, a szakállszáritókra, a nyiri csendben, vagy akár csak a zörgős budai postakocsira menekülhettek ebből a mai, robotos hétköznapból.

Vannak azonban, akik megállják visszavisszafordulás nélkül, akik már kidörzsölték szemükből a palotai álmokat, akik a kandalló mellett való merengést, a méhesben való szunyókálást hirből sem ismerik már, szóval, akik nem a tegnap emlékeit préselgetik pepecselő gonddal, hanem a mát szolgálják, a holnapra készülnek kemény férfikézzel. Ezeknek a magyaroknak sorába egy másik *Krudy* való: *Krudy* Andor dr., a *M. kir. Kincstári Jogügyi Igazgatóság* vezetője.